

Кочарян Інна,
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-0334-005>
доктор економічних наук, доцент кафедри
продюсерства аудіовізуального мистецтва
та виробництва. Київський національний
університет театру, кіно і телебачення імені
І. К. Карпенка-Карого, Київ, Україна

Inna Kocharian,
Doctor of Economic Sciences, Associate Professor,
of Audiovisual Art Production and Productions
Department. I. K. Karpenko-Karyi Kyiv National
Theatre, Cinema and Television University,
Kyiv, Ukraine

ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОДЮСЕРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ: СУЧАСНІ ПІДХОДИ, ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Анотація. *Мета дослідження* – формування системного бачення сучасних підходів до фінансово-го забезпечення продюсерської діяльності в Україні. *Методологія дослідження* базується на системно-структурному підході, порівняльному аналізі, економічній оцінці інструментів фінансування та тематичних дослідженнях практик спільного виробництва, що уможливорює аналіз продюсерської діяльності як творчого і фінансово-організаційного процесу водночас. *Наукова новизна* полягає у всебічному обґрунтуванні диверсифікованих моделей фінансування, що поєднують державну підтримку, ринкові інвестиції, а також інструменти міжнародного партнерства. Акцентовано необхідність адаптивних фінансових стратегій, які збалансовують творчу автономію, комерційну життєздатність та культурну місію. У *Висновках* обґрунтовано потребу у створенні гнучких моделей фінансування продюсерських проєктів, що враховують ризики, інноваційність та інституційну підтримку, відкриваючи нові можливості для інтеграції України у міжнародний культурний простір. Наголошено, що традиційні механізми фінансування – насамперед державні гранти та субсидії – залишаються важливими для національного культурного виробництва, але є недостатніми для забезпечення довгострокової галузевої стійкості. Продемонстровано зростаюче значення приватних інвестицій, венчурного капіталу, міжнародних культурних програм і стратегій спільного виробництва. Визначено краудфандинг як ефективний інструмент для незалежних і соціально значущих проєктів; зазначено, що моделі спільного виробництва знижують інвестиційні ризики та зміцнюють міжнародне позиціонування українських культурних продуктів. Концептуалізовано особу продюсера як ключового координатора фінансування проєктів та управління ризиками на всіх етапах виробництва. Запропоновано використання отриманих результатів як основи для розробки інструментів державної культурної політики, рекомендацій щодо фінансування проєктів і стратегій післявоєнної відбудови аудіовізуального сектору України.

Ключові слова: фінансова підтримка, продюсерська діяльність, копродукція, краудфандинг, венчурне фінансування, культурні індустрії, аудіовізуальний сектор.

Постановка проблеми та актуальність дослідження. Сучасні підходи до фінансування культурного сектору в умовах кризових викликів передбачають перехід від фрагментарної підтримки окремих проєктів до системних моделей стійкості культурної інфраструктури. Згідно з рекомендаціями UNESCO (2020), державна культурна політика має забезпечувати мультиджерельне фінансування, включаючи прямі бюджетні дотації, податкові стимули для креативних індустрій, а також механізми громадського та міжнародного співфінансування. Наголошується, що роль держави в період кризи полягає не лише у фінансовій підтримці, а й у підтримці інституційної стабільності культурних організацій, що дає можливість зберегти культурну ідентичність і соціальну згуртованість.

Фінансове забезпечення є фундаментальною основою функціонування та розвитку продюсерської діяльності, яка охоплює як кінематограф, так і суміжні сфери культурних індустрій. У сучасних умовах трансформаційних процесів українська кіноіндустрія стикається з подвійними викликами: з одного боку, зростають потреби у фінансуванні, з іншого – обмеженість традиційних джерел підтримки, зокрема державних субсидій. Фінансове забезпечення продюсерської діяльності є також ключовим фактором розвитку сучасних культурних індустрій. В умовах глобалізації та цифровізації медіапростору продюсери стикаються з новими викликами: нестабільність інвестиційного середовища, ризики венчурного фінансування, необхідність залучення міжнародних партнерів, а також обмеженість державної підтримки. Актуальність проблеми обумовлена потребою у створенні гнучких фінансових моделей, здатних забезпечити стійкість і конкурентоспроможність українських культурних продуктів.

Сьогодні актуальність проблеми посилюється в умовах війни, що спричинила різке скорочення інвестицій у культурний сектор та посилення конкуренції за міжнародні гранти і партнерства (UNESCO, 2023). Таким чином, питання пошуку нових моделей фінансування продюсерської діяльності стає стратегічним завданням держави та професійної спільноти.

Аналіз сучасних досліджень і публікацій. Проблематика фінансування культурних і креативних індустрій досліджувалась у працях українських і зарубіжних учених, в яких висвітлюються питання економіки культури, роль державної

підтримки та приватних інвестицій, а також моделі міжнародної співпраці.

Сфера українського кіновиробництва перебуває в умовах хронічного дефіциту фінансування та потребує ефективніших механізмів залучення ресурсів, що підтверджується аналітичними висновками дослідників щодо нестачі стабільних джерел підтримки (Кіналь, 2021).

Продюсерська діяльність у сучасному аудіовізуальному секторі супроводжується високим рівнем проєктної невизначеності, що вимагає ретельного управління ризиками та використання різноманітних фінансових інструментів і стратегій. Водночас комунікаційні практики продюсера виступають важливою складовою просування аудіовізуального проєкту, оскільки впливають на взаємодію зістейкхолдерами і здатність залучати партнерів, спонсорів та аудиторію (Лавренюк, 2021).

У своїх дослідженнях І. Зубавіна наголошує, що розвиток українського кінематографа доби Незалежності відбувається в умовах тривалої структурної кризи, пов'язаної не лише з естетичними чи інституційними трансформаціями, а й із нестабільністю економічних і політичних чинників. Саме обмеженість і неритмічність державного фінансування, слабкість ринку та відсутність відпрацьованих механізмів підтримки виробництва і дистрибуції фільмів значною мірою визначають траєкторію розвитку галузі (Зубавіна, 2007).

Якщо розглядати державну підтримку кінематографії в Україні, то вона надається на конкурсних засадах відповідно до законодавства та процедур творчого конкурсу (пітчінгу), визначених у нормативно-правових актах Держкіно (*Закон України «Про державну підтримку кінематографії в Україні»*, 2017; *Наказ Держкіно* про проведення пітчінгу, 2023).

Зарубіжні дослідники наголошують зростаючу роль приватних інвестицій та необхідність диверсифікації джерел фінансування культурних індустрій. За Hesmondhalgh (2018/2019) культурні індустрії перебувають у напрузі між ринковою логікою та суспільною цінністю, що визначає роль культурної політики. Ще один дослідник артикулює: «Капіталомісткий характер виробництва та дистрибуції фільмів означає, що більшість стрічок не окуповують своїх витрат, що робить фінансові та дистрибуційні домовленості критично важливими для прибутковості студій. Студії часто переносять ризики на зовнішніх інвесторів через

складні фінансові структури, такі як обмежені партнерства, хедж-фонди та розміщення простих акцій» (Vogel, 2020).

На думку Cunningham та Flew (2019), фінансування креативних індустрій є багаторівневим процесом, що поєднує публічні, приватні та інноваційні джерела капіталу. Автори акцентують, що креативний сектор характеризується високою невизначеністю та проєктністю, тому сталий розвиток індустрій потребує змішаних фінансових моделей, у яких державна підтримка доповнює ринкові інвестиційні механізми та сприяє зменшенню ризиків для виробників культурного продукту.

Значна кількість досліджень стосується економіки культури, водночас – комплексний аналіз саме фінансового забезпечення продюсерської діяльності в українському контексті залишається недостатньо розробленим, що обумовлює наукову новизну цієї статті й її *мету* – формування системного бачення сучасних підходів до фінансового забезпечення продюсерської діяльності в Україні. У рамках досягнення цієї мети було визначено такі завдання:

- проаналізувати наукові підходи до фінансування культурних індустрій;
- дослідити сучасні механізми залучення інвестицій у продюсерські проєкти;
- розглянути інноваційні форми фінансування (краудфандинг, венчурний капітал, державно-приватне партнерство);
- оцінити ефективність застосування різних моделей у практиці українських продюсерів;
- визначити перспективні напрями інтеграції України у світовий культурний простір.

Виклад основного матеріалу. Сучасні моделі фінансування продюсерських проєктів охоплюють державні гранти, приватні інвестиції, копродукцію, краудфандинг, спонсорство та венчурне фінансування. У кіновиробництві особливого значення набувають міжнародні фонди та програми підтримки, зокрема Creative Europe. Емпіричний аналіз засвідчує, що успішні проєкти базуються на диверсифікації джерел фінансування, поєднанні державних і приватних коштів, а також на розподілі ризиків між учасниками. Статистичні дані підтверджують зростання ролі краудфандингу та приватних інвестицій у забезпеченні культурних проєктів в Україні.

Таким чином, можна сказати, що фінансове забезпечення продюсерської діяльності охоплює різні форми: від класичних державних субсидій

до сучасних цифрових інструментів краудфандингу. Державна підтримка зазвичай реалізується у вигляді грантів, податкових пільг і пільгового кредитування. Однак, як показує практика, цього недостатньо для сталого розвитку галузі. Дедалі більшої ваги набувають міжнародні програми, такі як Creative Europe, MEDIA, Eurimages, що надають не лише фінансування, а й інституційну підтримку та можливість міжнародного просування українських проєктів.

Під час війни фінансові ризики значно зросли, що збігається з тенденціями, описаними у звіті OECD (2020): підприємства малого і середнього бізнесу дедалі частіше використовують альтернативні джерела фінансування – зокрема інструменти, забезпечені активами, онлайн-фінансування та венчурний капітал. У контексті аудіовізуального виробництва це означає, що продюсерські компанії можуть розглядати не лише класичні кредити чи державні гранти, а й такі механізми, як краудфандинг або елементи венчурного інвестування.

Висновки OECD напряму релевантні українському кіновиробництву:

- креативні індустрії мають складний доступ до банківських кредитів;
- основними джерелами фінансування залишаються державні програми (Держкіно, УКФ), міжнародні фонди (Creative Europe), обмежене коло приватних інвесторів.
- змішані моделі (державні гранти + копродукція + приватні інвестиції) є найдієвішими.

Для українського кіновиробництва це відкриває перспективу поєднання державної підтримки та приватних/альтернативних моделей фінансування, що дає змогу підвищити гнучкість і зменшити ризики в проєктній діяльності.

Тож серед інноваційних інструментів можна назвати краудфандинг, який демонструє зростання популярності в Україні. Прикладом є фінансування незалежних короткометражних фільмів через платформи Spilnokosht та Kickstarter. Венчурне фінансування також набуває значення у сфері серіального виробництва, де ризики окупності вищі, але й потенціал прибутковості значний (Vogel, 2020). Копродукція є одним із найефективніших механізмів, що дає можливість розподілити фінансові ризики між кількома партнерами та забезпечити вихід на міжнародні ринки.

Розглянемо джерела фінансування деяких продюсерських проєктів (табл. 1).

Таблиця 1

Джерела фінансування продюсерських проєктів в Україні
(Складено авторкою за матеріалами: Лавренюк, 2021; Кіналь, 2021)

Група джерел	Інструменти	Для яких проєктів підходить	Ризики / особливості
Державні	Держкіно (пітчінг), УКФ, регіональні програми	Національне та авторське кіно, соціально важливі фільми	Конкуренційність, необхідність сильного досьє та айдентики проєкту
Міжнародні	Eurimages, Creative Europe, CNC, Polish Film Institute, Georgian Film Center	Копродукційні проєкти, фестивальне кіно	Вимагають партнерів і копродукційного пакета
Приватні	Інвестори, бренди, product placement, дистриб'ютори	Комерційні жанри, серіали, повнометражні релізи	Потрібна бізнес-модель і прогноз доходності
Альтернативні	Краудфандинг, донати спільнот, NFT-релізи, pre-sales на VoD	Незалежні та дебютні проєкти, документальне кіно	Сильна комунікаційна стратегія критично важлива

У сучасних умовах розвитку креативних індустрій, зокрема аудіовізуального сектору, застосовуються різні моделі фінансування продюсерських проєктів – від краудфандингу до венчурного інвестування. Міжнародні дослідження (Belleflamme et al., 2014; Mollick, 2014; Gompers & Lerner, 2004) демонструють суттєві відмінності між цими механізмами за джерелами капіталу, рівнем ризику, формами взаємодії продюсера та інвестора, а також очікуваною віддачею.

У контексті українського кіновиробництва ці інструменти відіграють різну роль. Краудфандинг активно використовується незалежними продюсерами та режисерами для реалізації малобюджетних і соціальних проєктів, тоді як венчурне інвестування залишається менш поширеним через високий рівень галузевого ризику та невизначеність ринку під час воєнного стану.

Розглянемо порівняльну характеристику таких джерел фінансування, як краудфандинг та венчурне фінансування (табл. 2).

Таблиця 2

Порівняльна характеристика краудфандингу та венчурного фінансування

(Складено авторкою за матеріалами Belleflamme et al., 2014; Mollick, 2014; Schwiendbacher & Larralde, 2012; Gompers & Lerner, 2004; OECD, 2020)

Критерій	Краудфандинг	Венчурне фінансування
Джерела коштів	Внески великої кількості індивідуальних спонсорів через онлайн-платформи	Інвестиції спеціалізованих венчурних фондів та бізнес-ангелів
Обсяг фінансування	Невеликий або середній (до сотень тисяч доларів)	Значний (від мільйонів доларів і вище)
Рівень ризику	Розподілений між великою кількістю учасників; низький ризик для індивідуального спонсора	Високий ризик, який інвестор бере на себе в обмін на потенційно високу доходність
Форма взаємодії	Спонсорство, передзамовлення, винагороди, іноді частка прибутку	Отримання частки власності, участь у стратегічному управлінні
Переваги	Доступність, промоція проєкту, формування спільноти	Великі інвестиції, професійна експертиза, мережеві можливості
Недоліки	Обмежені обсяги фінансування; залежність від популярності компанії	Високі вимоги до команди, складність залучення, контроль інвесторів

Таблиця 2 демонструє ключові відмінності між краудфандингом і венчурним фінансуванням як інструментами підтримки продюсерських та аудіовізуальних проєктів. Краудфандинг ґрунтується на великій кількості індивідуальних внесків

і забезпечує невеликі та середні обсяги фінансування, поєднуючи фінансову підтримку з формуванням спільноти навколо проєкту. Венчурне фінансування, навпаки, передбачає значні інвестиції від професійних фондів та бізнес-ангелів, висо-

кий рівень ризику й активну участь інвесторів у стратегічному розвитку компанії. Порівняння наголошує, що ці моделі виконують різні функції та можуть бути ефективно поєднані для зміцнення фінансової стійкості креативних індустрій.

Також, як видно з таблиці 2, краудфандинг є більш доступним інструментом для незалежних продюсерів, але забезпечує відносно невеликі обсяги фінансування. Венчурне фінансування натомість орієнтоване на великі інвестиції з високим рівнем ризику та потенційним прибутком. Таким чином, вибір механізму залежить від масштабів проекту, його бізнес-моделі та стратегічних цілей продюсера.

Згідно з Mollick (2014), краудфандинг є інноваційним механізмом залучення фінансових ресурсів, який дає змогу підтримувати проекти з високою невизначеністю та ризикованістю. На відміну від традиційних фінансових інституцій, краудплатформи здатні мобілізувати значну кількість дрібних інвесторів і забезпечити доступ до стартового капіталу навіть тоді, коли ринкові або інституційні інвестори не готові інвестувати.

На основі підходу Gompers і Lerner (2004) венчурні інвестори відіграють подвійну роль у фінансуванні інноваційних чи високоризикових проєктів: по-перше, вони забезпечують **фінансовий ресурс** для швидкого масштабування; по-друге, вони здійснюють **стратегічний супровід**, моніторинг і контроль, що суттєво знижує інформаційні ризики та підвищує ефективність управління.

Такий підхід є релевантним і для аналізу фінансування аудіовізуального сектору, де венчурний капітал може підсилювати продюсерські компанії не лише грошовими ресурсами, а й експертизою, мережею партнерств і доступом до міжнародних ринків.

Щодо України – використання обох інструментів має свою специфіку. Якщо ми розглядаємо краудфандинг, то маємо наступне: часто застосовується для дебютних і малобюджетних стрічок; дає змогу тестувати інтерес аудиторії; виконує комунікаційно-репутаційну функцію.

Щодо венчурного фінансування, то воно використовується нечасто в кіно, але частіше – в медіа, анімації; інвестиції переважно надходять як стратегічне партнерство або часткова інвестиція у студію; великі ризики та відсутність масштабного ринку стримують прихід венчурних фондів у кіно.

Краудфандинг в українському кінематографі виступає ефективним механізмом фінансової та комунікаційної підтримки у тих випадках, коли проєкт має соціальну, культурну чи національну актуаль-

ність. Одним із найуспішніших українських прикладів є повнометражний фільм «U311 Черкаси», який отримав часткове фінансування постпродакшну через платформу «Spilnokosh» (Biggggidea) – близько 200 тис. грн із загальної суми 350 тис. грн, решта була надана Міжнародним фондом «Відродження». Цей кейс демонструє, що краудфандинг може стати дієвим інструментом мобілізації громадської підтримки для національного кіно.

Інший приклад – український анімаційний незалежний проєкт «See You in Hell», який у 2025 р. здійснив успішну кампанію на Kickstarter з метою виробництва пілотної серії. Цей приклад підтверджує, що українські незалежні автори активно інтегруються у глобальні краудфандингові екосистеми.

На відміну від краудфандингу, венчурне фінансування зазвичай спрямоване не на окремі фільми чи серіали, а на розвиток компаній-виробників контенту та технологічних платформ. Класичним прикладом є Netflix, який на ранніх етапах розвитку залучив венчурні інвестиції від фондів Foundation Capital, Technology Crossover Ventures (TCV), після чого перейшов до масштабного боргового фінансування для створення власного оригінального контенту.

У 2025 році потужним венчурним кейсом в Україні став стрімінг авторського кіно MUBI, який залучив 100 млн доларів США інвестицій від фонду Sequoia Capital, що дало можливість компанії розширити виробництво авторського контенту, каталогу та глобальну присутність.

Розглянуті кейси демонструють, що краудфандинг та венчурне фінансування виконують різні функції у розвитку аудіовізуальних проєктів. Краудфандинг забезпечує мобілізацію спільнот, підсилює комунікаційний ефект і дає змогу реалізовувати культурно значущі або інноваційні ініціативи за рахунок великої кількості дрібних внесків. Натомість венчурний капітал спрямований на масштабування компаній та інфраструктури, забезпечуючи системні інвестиції для створення та глобального розповсюдження контенту. Таким чином, комбіноване використання цих інструментів може формувати стійкі фінансові моделі для українських продюсерських проєктів.

Для розуміння практичного застосування фінансових механізмів у продюсерській діяльності важливим є аналіз конкретних кейсів, зокрема аналіз кейсів міжнародної копродукції.

Одним із показових прикладів є копродукційний фільм «Донбас» (режисер Сергій Лозниця), створений у рамках міжнародного співвиробни-

цтва (Україна, Франція, Нідерланди, Румунія, Німеччина) з фінансовою підтримкою Eurimages.

Проект отримав фінансову підтримку фонду Eurimages, а також європейських інституційних партнерів і фондів підтримки копродукції. Успіх цього фільму на міжнародних фестивалях (зокрема премія за режисуру в секції *Un Certain Regard* Каннського кінофестивалю) засвідчив, що копродукція є не лише інструментом фінансування, а й чинником інтеграції українських проєктів у світовий культурний простір. Такий кейс підтверджує, що міжнародне співвиробництво надає можливість розподілити фінансові ризики між кількома партнерами та підвищити конкурентоспроможність продюсерських проєктів на глобальному ринку.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Стаття доводить, що найефективнішою є диверсифікація джерел фінансування, стимулювання партнерських моделей і формування прозорих правил для інвесторів, поєднання державної підтримки з приватними та міжнародними інвестиціями. Перспективними напрямками подальших досліджень є: розробка моделей оцінки ефективності фінансування; аналіз фінансових ризиків копродукцій; вивчення механізмів державної підтримки у поствоєнний період; розширення участі України у міжнародних культурних програмах.

Проведене дослідження дає змогу зробити низку узагальнень. По-перше, фінансове забезпечення продюсерської діяльності в Україні перебуває на етапі активного пошуку нових моделей і механізмів, що відповідають викликам глобалізації, цифровізації та суспільно-політичним трансформаціям. Традиційні інструменти – державна підтримка та грантові програми – залишаються важливим базисом, проте вони не можуть повною мірою забезпечити сталість і конкурентоспроможність галузі. По-друге, аналіз показав, що найбільший потенціал мають комбіновані та диверсифіковані моделі фінансування, які поєднують державні та міжнародні гранти, приватні інвестиції, копродукцію й інноваційні інструменти, зокрема краудфандинг і венчурне фінансування. Саме такі моделі дають змогу розподіляти ризики між учасниками, підвищувати привабливість проєктів для інвесторів і водночас зберігати творчий контроль за продюсером. По-третє, ключовими проблемами залишаються нестабільність інвестиційного середовища, залежність від державних програм і недостатня інтегрованість українських продюсерських практик у міжнародний ринок. Подолання цих викликів можливе через розви-

ток державно-приватного партнерства, створення спеціалізованих фінансових інструментів для креативних індустрій і розширення участі у міжнародних програмах підтримки.

Узагальнюючи наведені у статті приклади, можна стверджувати, що краудфандинг і венчурний капітал доповнюють один одного: перший – підсилює соціально-комунікаційний компонент, другий – забезпечує стратегічні інвестиції та можливості масштабування. Таке поєднання створює підґрунтя для ефективного розвитку продюсерських проєктів у сучасній економіці креативних індустрій.

Щодо перспектив подальших досліджень, то, на наш погляд, вони полягають у кількох напрямках:

1. Розробка моделей оцінки ефективності фінансового забезпечення продюсерських проєктів із врахуванням ризиків та прибутковості;
2. Дослідження механізмів копродукції та їхньої ролі у формуванні міжнародного культурного простору;
3. Аналіз впливу цифрових платформ і стримінгових сервісів на фінансові стратегії продюсерів;
4. Вивчення можливостей післявоєнного відновлення української кіноіндустрії та адаптації фінансових моделей до умов кризової економіки;
5. Формування рекомендацій для державної політики у сфері фінансування культурних і креативних індустрій, що дасть можливість підвищити стійкість і глобальну конкурентоспроможність українського кіно.

Джерела та література

- Верховна Рада України. (2017). Закон України «Про державну підтримку кінематографії в Україні» (ред. 2023). URL: https://usfa.gov.ua/upload/media/2021/07/29/61028429d2d7b-the-law-state-support-of-cinematography.pdf?utm_source=chatgpt.com
- Держкіно України. (2023). Порядок проведення творчого конкурсу (пітчінгу). Наказ № 32 від 15.03.2023. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0979-23#Text>
- Зубавіна, І. Б. (2007). *Кінематограф незалежної України: тенденції, фільми, постаті*. ІПСМ АМУ. К.: Фенікс. 296 с. URL: <https://shron1.chtyvo.org.ua/Kinalh>
- Кіналь, Н. (2021). Основні проблеми фінансування розвитку сфери кінематографії в Україні. *Socio-Economic Relations in the Digital Society*, № 1(40). С. 85-94.
- Лавренюк, С. (2021). Арт-комунікація як складова культури продюсерської діяльності. Вісник НАКККіМ, № 4(1). С. 183-185.

- Лавренюк, С. (2021). *Діяльність кінопродюсера в культурному просторі України*. Вісник НАКККиМ, № 2. С. 112-117.
- Belleflamme, P., Lambert, T., & Schwenbacher, A. (2014). *Crowdfunding: Tapping the Right Crowd*. *Journal of Business Venturing*, Nr 29(5) P. 585-609. URL: https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0883902613000694?utm_source=chatgpt.com
- BigggIdea, (Спільнокошт), Fondation «Відродження»; Wikipedia FR/Ukr. <https://bigggidea.com/projects/>
- Creative Europe. <https://creativeeurope.in.ua/program>
- Crunchbase; Exa.ai; TechCrunch. URL: <https://news.crunchbase.com/venture/tcv-technology-cross-over-ventures-investing-strategy-under-the-hood/> Crunchbase News.
- Cunningham, S., & Flew, T. (2019). *Financing creative industries*. Routledge. URL: <https://www.routledge.com/Financing-Creative-Industries/Cunningham-Flew/p/book/9781138495685>
- Gompers, P. A., & Lerner, J. (2004). *The venture capital cycle*. MIT Press. URL: https://mitpress.mit.edu/9780262571586/the-venture-capital-cycle/?utm_source=chatgpt.com
- Hesmondhalgh, D. (2018/2019). *The Cultural Industries* (4th ed.). London: SAGE Publications. URL: https://uk.sagepub.com/en-gb/eur/the-cultural-industries/book/250830?utm_source=chatgpt.com
- Kickstarter (Україна): URL: <https://www.awn.com/news/kickstarter-see-you-hell-ukrainian-adult-animated-series-launches> Awn.
- Mollick, E. (2014). The Dynamics of Crowdfunding: An Exploratory Study. *Journal of Business Venturing*, Nr 29(1). P. 1-16. URL: https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S088390261300058X?utm_source=chatgpt.com
- Organisation for Economic Co-operation and Development OECD. (2020). *Financing SMEs and Entrepreneurs*. OECD Publishing. URL: https://www.oecd.org/en/publications/2020/04/financing-smes-and-entrepreneurs-2020_3ddd9917.html?utm_source=chatgpt.com
- Robert K. Yin (2018). *Case Study Research and Applications: Design and Methods* (6th ed.). Sage Publications. URL: https://uk.sagepub.com/en-gb/eur/case-study-research-and-applications/book/250150?utm_source=chatgpt.com
- The Guardian; Deadline; Variety Sequoia Capital. URL: <https://www.summitpartners.com/news/mubi-raises-100-million-in-growth-financing-led-by-sequoia-capital>
- UNESCO. *Perspectives for the financing of culture as a stand-alone goal in the post-2030 agenda*. Financing Policy Brief Series. 2025. URL: https://articles.unesco.org/sites/default/files/medias/fichiers/2025/05/Brief%20Series%20-%20UNESCO_Culture.pdf?utm_source=chatgpt.com
- Vogel, H. L. (2020). *Entertainment Industry Economics: A Guide for Financial Analysis* (10-th ed.). Cambridge University Press. URL: https://www.cambridge.org/core/books/entertainment-industry-economics/2D11573_DE3D8D659284D02A2B-987B7E6?utm_source=chatgpt.com

References

- Belleflamme, P., Lambert, T., & Schwenbacher, A. (2014). *Crowdfunding: Tapping the Right Crowd*. *Journal of Business Venturing*, Nr 29(5). P. 585-609. https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0883902613000694?utm_source=chatgpt.com
- BigggIdea, (Спільнокошт), Fondation «Відродження»; Wikipedia FR/Ukr. <https://bigggidea.com/projects/>
- Creative Europe. <https://creativeeurope.in.ua/program>
- Crunchbase; Exa.ai; TechCrunch, <https://news.crunchbase.com/venture/tcv-technology-crossover-ventures-investing-strategy-under-the-hood/> Crunchbase News.
- Cunningham, S., & Flew, T. (2019). *Financing creative industries*. Routledge. <https://www.routledge.com/Financing-Creative-Industries/Cunningham-Flew/p/book/9781138495685>
- Derzhkino Ukrainy. (2023). *Poriadok provedennia tvorchoho konkursu (pitchynhu)*. Nakaz № 32 vid 15.03.2023. [Order of the State Film Commission of Ukraine on the procedure for conducting a creative competition (pitching). Nr. 32 (2023, March 15)]. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0979-23#Text> [in Ukrainian]
- Gompers, P. A., & Lerner, J. (2004). *The venture capital cycle*. MIT Press. https://mitpress.mit.edu/9780262571586/the-venture-capital-cycle/?utm_source=chatgpt.com
- Hesmondhalgh, D. (2018/2019). *The Cultural Industries* (4th ed.). London: SAGE Publications. https://uk.sagepub.com/en-gb/eur/the-cultural-industries/book/250830?utm_source=chatgpt.com
- Kickstarter (Україна): <https://www.awn.com/news/kickstarter-see-you-hell-ukrainian-adult-animated-series-launches> Awn.
- Kinal, N. (2021). *Main problems of financing the development of cinema-tography in Ukraine*. Socio-Economic Relations in the Digital Society, Nr 1(40). P. 85-94.
- Lavreniuk, S. (2021). Art communication as a component of the culture of producer's activity. *Visnyk NAKKKiM*, Nr 4(1). P. 183-185.
- Lavreniuk, S. (2021). The activity of a film producer in the cultural space of Ukraine. *Visnyk NAKKKiM*, 2, 112-117.
- Mollick, E. (2014). The Dynamics of Crowdfunding: An Exploratory Study. *Journal of Business Venturing*, Nr 29(1). P. 1-16. https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S088390261300058X?utm_source=chatgpt.com
- Organisation for Economic Co-operation and Development OECD. (2020). *Financing SMEs and Entrepreneurs*. OECD Publishing. https://www.oecd.org/en/publications/2020/04/financing-smes-and-entrepreneurs-2020_3ddd9917.html?utm_source=chatgpt.com

- Robert K. Yin (2018). *Case Study Research and Applications: Design and Methods* (6th ed.). Sage Publications. https://uk.sagepub.com/en-gb/eur/case-study-research-and-applications/book250150?utm_source=chatgpt.com
- The Guardian; Deadline; Variety Sequoia Capital. <https://www.summitpartners.com/news/mubi-raises-100-million-in-growth-financing-led-by-sequoia-capital>
- UNESCO. *Perspectives for the financing of culture as a stand-alone goal in the post-2030 agenda*. Financing Policy Brief Series. 2025. https://articles.unesco.org/sites/default/files/medias/fichiers/2025/05/Brief%20Series%20-%20UNESCO_Culture.pdf?utm_source=chatgpt.com
- Verkhovna Rada Ukrainy. (2017). Zakon Ukrainy «Pro derzhavnu pidtryмку kinematohrafii v Ukraini» (ed. 2024). [Law of Ukraine «About the state support of cinematography in Ukraine»]. (*Vedomosti Verkhovnoi Rady* (VVR), 2017, № 20. P. 240). https://usfa.gov.ua/upload/media/2021/07/29/61028429d2d7b-the-law-state-support-of-cinematography.pdf?utm_source=chatgpt.com [in Ukrainian]
- Vogel, H. L. (2020). *Entertainment Industry Economics: A Guide for Financial Analysis* (10-th ed.). Cambridge University Press. https://www.cambridge.org/core/books/entertainment-industry-economics/2D11573DE3D8D659284D02A2B987B7E6?utm_source=chatgpt.com
- Zubavina, I. (2007). *Kinematohraf nezaleznoi Ukrainy: tendentsii, filmy, postati*. [Cinematography of independent Ukraine: trends, films, figures]. Kyiv : Phoenix. 296 s. https://shron1.chtyvo.org.ua/Zubavina_Iryna/Kinematohraf_nezaleznoi_Ukrainy_Tendentsii_filmy_postati.pdf [in Ukrainian]

Inna Kocharian

Financial provision of production activities: modern approaches, problems and development prospects

Abstract. The article examines the financial mechanisms of producing activity in the Ukrainian audiovisual sector, with a focus on the contemporary challenges caused by the dynamics of the global market and the wartime economic environment. **The purpose** of the study is to analyze modern approaches to financing production projects, identify key problems in the industry, and outline development prospects in the context of global economic trends and transformations of the media market. It also aims to determine the structural constraints of Ukraine's cultural economy and to outline effective models for mobilizing resources to ensure the sustainable development of the creative industries. **The research methodology** is based on a systemic and structural approach, comparative analysis, economic evaluation of financing tools, as well as thematic studies of co-production and crowdfunding practices. This combination makes it possible to analyze producing activities both as a creative process and as a financial-organizational one. The study emphasizes that traditional financing mechanisms – primarily state grants and subsidies – remain essential for national cultural production yet are insufficient for ensuring long-term sectoral sustainability. The article demonstrates the growing importance of private investment, venture capital, international cultural programs, and co-production strategies. Crowdfunding is identified as an effective tool for independent and socially significant projects, while co-production models reduce investment risks and strengthen the international positioning of Ukrainian cultural products. The producer is conceptualized as a key coordinator of project financing and risk management at all stages of production. **The scientific novelty** of the research lies in the comprehensive substantiation of diversified financing models that combine state support, market-based investments, and international partnership instruments. The article justifies the need for adaptive financial strategies that balance creative autonomy, commercial viability, and cultural mission. **The Conclusions** substantiate the necessity of creating flexible financing models for production projects that take into account risks, innovation, and institutional support. Such models, in turn, open new opportunities for Ukraine's integration into the international cultural space. The results may serve as a basis for developing state cultural policy instruments, recommendations for project financing, and strategies for the post-war recovery of Ukraine's audiovisual sector.

Keywords: financial support, producing activity, co-production, crowdfunding, venture financing, cultural industries, audiovisual sector.

Подано до редакції 25.08.2025

Підписано до друку 25.11.2025